

Schaakmaatjes

Hoe moesten ze nu spelen als ze elkaar niet konden verstaan?

Olivia Kitterman
(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Dit verhaal speelde zich af in Duitsland.

'Zie, de zon schijnt heden in mijn ziel!'^{*} zong Matvii. Zijn moeder en zijn broertje, Tymofii, zongen met hem mee. Ze reden in het donker. Maar ze voelden zich al wat beter door het lied.

Het was een spannende tijd voor Matvii en zijn familie. Ze verhuisden naar Duitsland omdat het thuis niet meer veilig was. Ze hadden twee dagen gereisd en nu waren ze er bijna. Een bisschop hier in Duitsland bracht hen ergens naartoe waar ze konden logeren.

Matvii was blij dat ze door hun hemelse Vader veilig in Duitsland waren aangekomen. Maar hij miste papa. Door een oorlog moest hij in hun land achterblijven. Matvii maakte zich veel zorgen om hem.

De bisschop parkeerde de auto bij een huis. 'Welkom.'

Matvii pakte zijn tas en volgde zijn familie naar binnen. Het was stil. Het gezin van de bisschop lag waarschijnlijk al op bed.

'Jullie kunnen in de kamer van Mats en Lore slapen', zei de bisschop.

'Wacht', zei mama. 'Ze hoeven hun kamer niet voor ons af te staan.'

De bisschop glimlachte. 'Ze doen het graag. We willen dat u zich hier thuis voelt.'

Mama knikte. 'Dank u wel.'

's Morgens gingen Matvii en Tymofii naar de keuken voor het ontbijt. De bisschop zat met een jongen en meisje aan tafel. Ze leken niet veel ouder dan Matvii.

'Dit zijn mijn kinderen, Mats en Lore', zei de bisschop.

'Leuk jullie te ontmoeten', zei Tymofii.

Mats en Lore leken hem niet helemaal te begrijpen.

'Ze spreken jullie taal niet', zei de bisschop. 'Maar ik weet zeker dat jullie het goed met elkaar zullen vinden.'

Matvii fronste. Hoe konden ze vrienden worden als ze niet met elkaar konden praten? De zon waarover hij gisteravond had gezongen, leek verdwenen.

Na het eten lieten Mats en Lore een speelkamer zien. Twee kleine kinderen speelden met wat speelgoed. Matvii ging ervan uit dat ze broertjes en zusjes van Mats en Lore waren.

Mats zei iets. Het klonk als een vraag, maar Matvii begreep niet wat hij zei. Mats ging zitten en maakte een doosje met kaarten open. Hij maakte stapeltjes kaarten. Toen pakten hij en Lore hun kaarten. Matvii wilde spelen. Maar hij wist niet hoe!

Mats legde een kaart neer en keek naar Matvii. Hij zei weer iets.

Matvii moest bijna huilen. Hij wilde niet in Duitsland wonen als hij niemand kon verstaan.

Lore zei iets tegen Mats en rende naar de kast. Ze kwam terug en zette een nieuw spel op de grond.

Matvii kende dit spel. De houten stukken leken op de stukken die hij thuis had. Het was een schaakbord!

Hij had urenlang met papa geschaakt. Matvii knikte blij. Hij wist hoe hij dit spel moest spelen.

Lore glimlachte breeduit en begon de schaakstukken op te zetten.

Matvii verplaatste zijn pion twee vakjes en keek naar Lore die haar paard verplaatste. Toen verplaatste Matvii zijn loper naar het paard van Lore. Tymofii en hij juichten. Lore klonk gefrustreerd, maar glimlachte.

Ze schaakten een hele poos. Het duurde niet lang voordat ze lachten. Ze begrepen elkaars woorden niet, maar ze hadden het toch leuk met elkaar.

In de weken daarop ontdekten ze nog meer spelletjes die ze allemaal kenden. Ze voetbalden buiten met andere Duitse kinderen. Matvii leerde ook een paar Duitse woorden. Soms maakte hij fouten, maar hij bleef het proberen.

Matvii miste papa en thuis nog steeds. Maar hij was dankbaar dat hij met de hulp van zijn hemelse Vader nieuwe vrienden had gevonden. ●

ILLUSTRATIES: HANNAH LI